

РЕШЕНИЕ

№ 840

гр. Стара Загора, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, XI-ТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Неделина Минчева

при участието на секретаря ...

като разгледа докладваното от Неделина Минчева Гражданско дело №
20225530102924 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.422 от ГПК, във връзка с чл.79, ал.1 и чл.86 от
ЗЗД.

Искът е предявен от “ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ” ЕООД гр.Стара
Загора срещу С. П. И. от гр.Стара Загора. С исковата молба се твърди, че ответникът бил
титulary на партида ... с адрес: .... Ищецът изпълнявал задължението си за доставка на вода и
отвеждане на отпадъчни води, но ответникът не изпълнявал задължението си за заплащане
на услугата. За периода от месец 01.2020г. до месец 08.2021г. по партидата се натрупало
задължение в размер на 837,53лв. Поради неплащането в срок на дължимите суми, върху
тях се е начислила и лихва за забава в общ размер 80,41лв. за периода от 15.02.2020г. до
17.11.2021г.

За дължимите суми ищецът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение, по
което е образувано ч.гр.дело №341/2022г. по описа на РС-Стара Загора. Съдът е издал
заповед за изпълнение, но заповедта е връчена при условията на чл.47, ал.5 ГПК, поради
което и на основание чл.415, ал.1, т.2 ГПК съдът е дал указания на ищеца да предяви
установителен иск. Това породило за ищеца правен интерес да предяви настоящия
установителен иск по реда на чл.422 ГПК.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът му
дължи заплащане на сумата от 837,53лв. - главница, 80,41лв. - лихва за забавено плащане за
периода от 15.02.2020г. до 17.11.2021г., законната лихва върху главницата от датата на
подаване на заявлението в съда до окончателното изплащане на сумата. Претендира и
направените в настоящото производство разноски.

В открито съдебно заседание, ищецът, чрез процесуалния си представител – адв. А. С., АК Стара Загора, признава обстоятелството, че на 25.11.2022г. от страна на ответника е направено плащане в размер на 200,00лв., с което частично е погасено задължението за разноси по заповедното производство.

Назначеният особен представител на ответника – адв. С. П. не оспорва предявените искове, като счита, че с направеното частично плащане е погасена част от главницата.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прецени поотделно и в тяхната съвкупност, ведно със становищата на страните, намира за установена следната фактическа и правна обстановка:

От приложеното към настоящото производство ч.гр.дело №341/2022г. по описа на РС-Стара Загора е видно, че ищецът е предявил заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК за сумите, както следва: 837.53лв., представляваща неизплатени главници по подробно описани в същото заявление фактури и 80,41лв., представляваща мораторна лихва за забава по всяка една от фактурите от 15.02.2020г. до 17.11.2021г. и законна лихва от датата на постъпване на заявлението в съда до изплащане на вземането. На основание посоченото заявление, съдът е издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК №155/31.01.2022г., с която е уважил заявлението на ищеца. Заповедта е връчена при условията на чл.47, ал.5 ГПК, поради което и на основание чл.415, ал.1, т.2 ГПК съдът е дал указания на ищеца да предяви установителен иск. Поради тази причина за ищеца се е породил правен интерес да предяви настоящия установителен иск.

От приетите като писмени доказателства по делото копия на: Справка за неплатени задължения за абонат №..., фактура №*****/15.01.2020г., фактура №1000764919/08.02.2020г., фактура №1000816203/08.03.2020г., фактура №1000882074/08.04.2020г., фактура №1000943566/08.05.2020г., фактура №1000996183/08.06.2020г., фактура №1001054417/08.07.2020г., фактура №1001111921/08.08.2020г., фактура №1001173416/08.09.2020г., фактура №1001235201/08.10.2020г., фактура №1001292912/08.11.2020г., фактура №1001349014/06.12.2020г., фактура №1001415688/08.01.2021г., фактура №1001474695/08.02.2021г., фактура №*****/08.03.2021г., фактура №*****/08.04.2021г., фактура №1001645498/08.05.2021г., фактура №1001703562/08.06.2021г., фактура №1001762338/08.07.2021г., фактура №1001820600/08.08.2021г., Справка от Агенция по вписвания, Досие на абонат №..., се установява, че на името на ответника на адрес ..., е открита партида номер ..... с абонатен номер ..., и по тази партида е начислена сумата от 837,53лв. – главница, представляваща задължение за доставена и консумирана питейна вода за периода от 06.12.2019г. до 08.08.2021г., както и сумата от 80,41лв., представляваща лихва за забавено плащане за периода от 15.01.2020г. до 08.08.2021г., като общият размер на задължението по тази партида за посочения период е идентичен с претендирания размер.

От представеното досие на абонат №..., както и от Заповед №3-613/25.10.2017г. на управителя на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД е видно, че месечното потребление

се отчита чрез електронен карнет. В досието са отразени показанията на водомера при всяко отчитане, при тип на отчета – реален.

От представените по делото фактури е видно, че по посочената партида на ответника, ищецът е начислил сумите, както следва: По фактура №*****/15.01.2020г. са начислени 53,15лв. с ДДС; по фактура №1000764919/08.02.2020г. са начислени 38,46лв. с ДДС; по фактура №1000816203/08.03.2020г. са начислени 40,00лв. с ДДС; по фактура №1000882074/08.04.2020г. са начислени 38,58лв. с ДДС; по фактура №1000943566/08.05.2020г. са начислени 42,19лв. с ДДС; по фактура №1000996183/08.06.2020г. са начислени 37,15лв. с ДДС; по фактура №1001054417/08.07.2020г. са начислени 31,44лв. с ДДС; по фактура №1001111921/08.08.2020г. са начислени 42,85лв. с ДДС; по фактура №1001173416/08.09.2020г. са начислени 46,96лв. с ДДС; по фактура №1001235201/08.10.2020г. са начислени 41,42лв. с ДДС; по фактура №1001292912/08.11.2020г. са начислени 38,38лв. с ДДС; по фактура №1001349014/06.12.2020г. са начислени 39,61лв. с ДДС; по фактура №1001415688/08.01.2021г. са начислени 44,24лв. с ДДС; по фактура №1001474695/08.02.2021г. са начислени 33,71лв. с ДДС; по фактура №*****/08.03.2021г. са начислени 30,38лв. с ДДС; по фактура №*****/08.04.2021г. са начислени 32,35лв. с ДДС; по фактура №1001645498/08.05.2021г. са начислени 37,45лв. с ДДС; по фактура №1001703562/08.06.2021г. са начислени 45,95лв. с ДДС; по фактура №1001762338/08.07.2021г. са начислени 82,80лв. с ДДС; по фактура №1001820600/08.08.2021г. са начислени 40,54лв. с ДДС.

При така установеното от фактическа страна съдът намира, че предявените искове са доказани по основание. Съгласно чл.8, ал.1 от Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, получаването на услугите на ВиК се осъществява при публично известни Общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика на водоснабдителните и канализационните системи или от съответен регулаторен орган. С общите условия се определят правата и задълженията на оператора и на потребителите, редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на изразходваната вода и отведените отпадъчни води, отговорността при неизпълнение на задълженията, условията и редът за включване, прекъсване и прекратяване на водоподаването и/или отвеждането на отпадъчните води, редът за осигуряване на достъп до водомерите, включително в жилищата на потребителите, както и за прекратяване на водоподаването на отделните водоснабдявани имоти.

Съгласно чл.8, ал.4 от посочената наредба, в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, потребителите имат право да направят пред съответния оператор заявление, в което да предложат различни условия, като предложените от потребителите и приети от оператора различни условия се отразяват в писмени споразумения. В настоящия

случай, по делото няма представени доказателства, че ответникът в качеството си на потребител е предложил различни условия от публично оповестените в пресата и на сайта на ищцовото дружество Общи условия. При това положение следва да се приеме че ответникът е приел Общите условия от ищцовото дружество и между страните са възникнали договорни отношения без да е необходимо подписването на изрично писмено споразумение съгл. чл.8, ал.4 от Наредбата.

Съгласно чл.41, ал.3, т.9 от горепосочената наредба, в случай че абонатът не ползва услугите на дружеството за определен период от време, негово е задължението да подаде писмено заявление до оператора за временно или постоянно прекратяване на ползването на услугата. В настоящия случай, по делото няма представени доказателства ответникът да е подавал възражение против начислени суми консумирана вода, заявление – искане за отчитане на показанията на водомера, заявление, че имота не се ползва или искане за проверка и смяна на водомера.

Гореизложеното налага извода, че ищецът е доказал факта, че е доставял определени количества вода до имота на ответника за процесния период, посочен в исковата молба. В тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил задължението си към ищцовото дружество за заплащане на цената на доставената му питейна вода и отведена канална вода. В хода на делото ответникът не представи доказателства, че е платил задължението си към ищцовото дружество за процесния период.

Съгласно чл.34, ал.1 от Общите условия „Възражения срещу определената дължима сума за използвани ВиК услуги могат да се правят писмено пред ВиК оператора в 30-дневния срок за плащане по фактурата.“ По делото не постъпиха данни, а и липсваха твърдения за направени възражения относно количеството на отчетеното потребление или начислените суми за потребена вода от ответницата. Поради тази причина съдът приема, че правилно ищецът е начислявал съответните количества доставена питейна вода и отведена канална вода по партидата на ответницата.

С оглед основателността на иска за главница, доказан по основание се явява и искът за заплащане на обезщетение за забавено плащане /мораторна лихва/, изчислена съобразно чл.40, ал.1 от Наредба №4/14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи.

По отношение на направеното плащане на 25.11.2022г. от страна на ответника в размер на 200,00лв., настоящият съдебен състав, намира че следва да отчете направеното частично плащане съобразно разпоредбата на чл.76, ал.2 ЗЗД, като приеме за погасени първо разностите по задължението, след това лихвите и накрая главницата. Страните нямат спор относно размера на дължимите суми и размера на плащането, а имат спор по отношение на поредността на погасяване на претенциите и съответно дължимостта на разностите.

Съгласно ал.1 на чл.76 ЗЗД „Този, който има към едно и също лице няколко еднородни задължения, ако изпълнението не е достатъчно да погаси всичките, може да заяви кое от тях погасява. Ако не е заявил това, погасява се най-обременителното за него задължение. При няколко еднакво обременителни задължения, погасява се най-старото, а ако всички са

възникнали едновременно, те се погасяват съразмерно.“, а съгласно ал.2 на същия член, „Когато изпълнението не е достатъчно да покрие лихвите, разноските и главницата, погасяват се най-напред разноските, след това лихвите и най-после главницата.“ Правилото на чл.76, ал.2 ЗЗД, установяващо поредност при погасяване на главницата, лихвите и разноските, предполага съществуването на един главен лихвоносен дълг, по който длъжникът е направил частично плащане. Нормата на чл.76, ал.1 ЗЗД урежда хипотезата на съществуване на две и повече еднородни задължения, когато изпълнението не е достатъчно да ги покрие всичките. В настоящият случай, в о.с.з. ищецът е признал обстоятелството, че на 25.11.2022г.ответникът е извършил плащане в размер на 200,00лв., но по делото не се ангажираха доказателства по отношение основанието на същото плащане, за да се приложи хипотезата на чл.76, ал.1, изр.1 ЗЗД. Предвид становището на особения представител на ответника, че със стореното плащане ответникът е целил да заплати задължението си по главницата, съдът намира, че е било именно в тежест на ответника да ангажира доказателства досежно същото обстоятелство.

Следва да се има предвид и това, че сумите за разноси, които страната е извършила в исковото и заповедното производство се присъждат отделно със заповедта за изпълнение и със съдебното решение и не представляват част от вземането, което е неин предмет. Същите не могат да бъдат предмет на погасяване в производството по установяване на вземането, тъй като дължимостта им ще бъде установена едва с решението по установителния иск.

В постановката на т.1 ТР №3/27.03.2019г. по ТД №3/2017г., ОСГТК на ВКС се приема, че „Когато извършеното плащане не е достатъчно, погасителният ефект за законната лихва за забава при неизпълнение на парично задължение настъпва при условията и в поредността по чл. 76, ал.2 от ЗЗД“. В мотивите си ОСГТК е приело, че неизпълнението на паричното задължение е винаги забавено, съгласно чл.81, ал.2 ЗЗД. Законодателно уредената отговорност на длъжника при неизпълнение на парично задължение по чл.86, ал.1 ЗЗД е съизмерима със законната лихва от датата на забавата без покана от кредитора, което определя паричните задължения винаги като лихвоносни, независимо дали в договора има уговорени от страните лихви. Законната лихва за забава става част от дълга при неплащане на главницата с настъпване на срока за изпълнение за разлика от договорните възнаградителни и другите определени в закона обезщетителни лихви, които са елемент на дълга от момента на възникването му. Всички видове лихви са акцесорни вземания спрямо вземането за главница и точното изпълнение на задължението включва погасяване на главницата и на определените по договора или начислените до деня на плащането законни лихви. Интересът на кредитора от изпълнението и принципът на неделимост на плащането в съчетание с коректива на чл.66 ЗЗД, налагат тълкуването, че разпоредбата на чл.76, ал.2 ЗЗД предвижда еднаква поредност за плащане на всички видове лихви. Правилото на чл.76, ал.2 ЗЗД отчита интереса на кредитора – първо да се погасят лихвите, а непогасената главница да продължи да се олихвява, както и предвид уредената по-кратка погасителна давност за вземанията за лихви.

Предвид изложеното и вземайки предвид обстоятелството, че ответникът е заплатил на

ищеца сумата от 200,00лв., без да посочи кое от задълженията си погасява, то със същото плащане, първо по ред следва да бъде погасено задължението за лихва по чл.86 ЗЗД в размер на 80,41лв., който иск следва да бъде отхвърлен като погасен чрез плащане.

Остатъкът от заплатената от ответника сума, в размер на 119,59лв., следва да бъде отнесен към задължението за главница, като съобразно разпоредбата на чл.76, ал.2 ЗЗД задълженията, като еднакво обременителни, следва да се погасяват от най-старото задължение, а именно — това по Фактура №*****/15.01.2020г., на стойност 53,15лв., което следва да се приеме за погасено изцяло чрез плащане, следвано от това по Фактура №1000764919/08.02.2020г. на стойност 38,46лв., което също следва да се приеме за погасено изцяло, а задължението по Фактура №1000816203/08.03.2020г., на стойност 40,00лв. следва да се приеме за частично погасено за сумата от 27,98лв., а остатъкът от последната фактура, в размер на 12,02лв. следва да се приеме за дължим.

Така предявеният установителен иск за главница следва да бъде уважен до сумата в размер 717,94лв., съдържаща в себе си непогасените задължения по всички останали процесни фактури, а в останалата си част, до претендираната сума в размер на 837,53лв., искът следва да бъде отхвърлен като погасен чрез плащане.

По отношение на претенцията за съдебните и деловодните разноски, съдът намира, че ответникът е станал причина с поведението си за завеждане на иска, поради което в негова тежест следва да възложат разноските. Ето защо и в негова тежест следва да бъдат присъдени разноските в размер на 25,00лв., представляващи платената от ищеца държавна такса, 400,00лв. — платено възнаграждение за особен представител и 360,00лв. за адвокатско възнаграждение.

Съгласно т.12 от Тълкувателно решение №4 от 18.06.2014г. на ВКС по тълк.д.№ 4/2013г., ОСГТК “Съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл.422, респ. чл.415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Поради тази причина съдът следва да осъди ответника да заплати претендираните от ищеца, направени в заповедното производство разноски, по ч.гр.д. №341/2022г. в размер на 25,00лв. за държавна такса и 240,00лв. адвокатско възнаграждение.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че С. П. И., ЕГН *****, с адрес: ....., **дължи** на “ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ” ЕООД, ЕИК 833066300, със седалище и адрес на управление: гр.Стара Загора, ул.”Христо Ботев” №62, представлявано от Росен Валериев Найденов, изпълнение на парично задължение за сума в размер на **717,94лв.** (седемстотин и седемнадесет лева и деветдесет и четири стотинки), представляваща стойност за доставка на вода и отвеждане на отпадъчни води по следните фактури: Фактура

№1000816203/08.03.2020г., на стойност 12,02лв., Фактура №1000882074/08.04.2020г., на стойност 38,50лв., Фактура №1000943566/08.05.2020г., на стойност 42,19лв., Фактура №1000996183/08.06.2020г., на стойност 37,15лв., Фактура №1001054417/08.07.2020г., на стойност 31,44лв., Фактура №1001111921/08.08.2020г., на стойност 42,85лв., Фактура №1001173416/08.09.2020г., на стойност 46,96лв., Фактура №1001235201/08.10.2020г., на стойност 41,42лв., Фактура №1001292912/08.11.2020г., на стойност 38,38лв., Фактура №1001349014/06.12.2020г., на стойност 39,61лв., Фактура №1001415688/08.01.2021г., на стойност 44,24лв., Фактура №1001474695/08.02.2021г., на стойност 33,71лв., Фактура №*****/08.03.2021г., на стойност 30,38лв., Фактура №*****/08.04.2021г., на стойност 32,35лв., Фактура №1001645498/08.05.2021г., на стойност 37,45лв., Фактура №1001703562/08.06.2021г., на стойност 45,95лв., Фактура №1001703562/08.07.2021г., на стойност 82,80лв., Фактура №1001820600/08.08.2021г., на стойност 40,54лв., и **законната лихва** върху присъдената сума от датата на подаване на заявлението в съда – 27.01.2022г. до окончателното изплащане на сумата, за което вземане е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК №155/31.01.2022г. по ч.гр.дело №341/2022г. по описа на РС гр.Стара Загора, като **отхвърля** предявеният иск в останалата му част над установената сума от 717,94лв. до претендираната сума в размер 837,53лв. за главница и за претендираната сума в размер на 80,41лв. (осемдесет лева и четиридесет и една стотинки), представляваща мораторна лихва за забава за периода от 15.02.2020г. до 17.11.2021г., **като погасени чрез плащане**.

ОСЪЖДА С. П. И., ЕГН *****, с адрес: ..... да заплати на “ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ” ЕООД, ЕИК 833066300, със седалище и адрес на управление: гр.Стара Загора, ул.”Христо Ботев” №62, представлявано от Росен Валериев Найденов направените разноски по делото в размер на общо **785,00лв.** (седемстотин осемдесет и пет), представляващи платената от ищеца държавна такса, възнаграждение за особен представител, и адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. П. И., ЕГН *****, с адрес: .... да заплати на “ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ” ЕООД, ЕИК 833066300, със седалище и адрес на управление: гр.Стара Загора, ул.”Христо Ботев” №62, представлявано от Росен Валериев Найденов, направените разноски по заповедното производство в размер на **25,00лв.** (двадесет и пет лева), представляващи платената от заявителя държавна такса и **240,00лв.** (двеста и четиридесет лева) адвокатско възнаграждение, които суми са присъдени и включени в Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК №155/31.01.2022 г. по ч.гр.дело №341/2022г. по описа на РС гр.Стара Загора.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд гр.Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____